

„A kiképzés eredményeképpen a Párt és a népi demokratikus kormány ügyéhez feltétlenül hű, edzett, fegyelmezett, határozott, bátor, öntevékeny katonát kell nevelni és kiképezni.”
(Farkas Mihály).

PÉNZÜGYI SZOLGÁLAT.

NÉMETH BÉLA ezredes

Pénzügyi szolgálatunk korszerűsítése

A Dicsőséges Vörös Hadsereg gazdag tapasztalatajn felépülő és szemünk láttára napról-napra erősödő Néphadseregünk fejlődése, — anyagi szolgálatunk mellett — a pénzügyi szolgálat korszerűsítését is megköveteli.

Ezen az úton az első lépéseket már megtettük. Ez év nyarán megtisztítottuk pénzügyi szolgálatunkat — első sorban a Pénzügyi Csoportfőnökséget azoktól a kártevő, haladást gátló elemektől, akik helyes irányú és elvárt mérvű fejlődésünket minden eszközzel igyekeztek megakadályozni.

Előnségeink eltávolítása után, most már tisztán látjuk az előttünk álló feladatokat, melyeket Néphadseregünk fejlődése és a Miniszter Bajtárs parancsa értelmében a pénzügyi szolgálat területén még ebben az évben meg kellett, illetve meg kell oldanunk.

1950. augusztus 1-ével a pénzügyi szolgálat — mint az anyagi szolgálat egyik főágazata — kivált a hadtápszolgálatból és mint önálló csoportfőnökség közvetlenül a Miniszter Bajtárs alárendeltségébe került. A pénzügyi szolgálat önállóítása azonban fokozottabban megköveteli a fegyvernemi, anyagi és pénzügyi szolgálat összeműködését. A pénzügyi szolgálatnak a hadtápszolgálatból való kiválása a végrehajtó szolgálatban is meg-

történt. Az alakulatok pénzügyi szervei kiváltak a hadtápszolgálatból és mindenütt *közvetlen* az alakulat parancsnokának alárendeltségébe kerültek.

A pénzügyi szolgálat önállóítása új feladatokat és több felelősséget jelent a pénzügyi szolgálatban működő személyek részére. A megváltozott, új feladatoknak megfelelően át kellett szervezni magát a Pénzügyi Csoportfőnökséget és ezzel egyidejűleg az összes pénzügyi irányító és végrehajtó szerveket is.

A pénzügyi szolgálat a Miniszter Bajtárs legfelsőbb irányítása mellett három területen folyik le:

1. A Pénzügyi Csoportfőnökségen mint *II. fokú pénzügyi hatóságnál*,

2. a fegyvernemi parancsnokságoknál, csoportfőnökségeknél, stb. és seregtestparancsnokságoknál mint *I. fokú pénzügyi hatóságoknál* és végül

3. a honvédség csapatainál, intézeteinél, stb., tehát *a végrehajtó szolgálatban*.

A pénzügyi szolgálat korszerűsítésének soron következő lépését jelentette a 7.900/Pü. Csf. 1. — 1950. számú Pénzügyi Szabályrendelet kiadása. Ez a szabályrendelet jelenti a kapitalista csökevényektől megtisztított, a szocialista tervgazdálkodásnak (pénzgazdálkodásnak) megfelelő, mindenki által könnyen megérthető, egyszerű és elveiben új pénzügyi szolgálat alapját.

A szocialista tervgazdálkodás és 5 éves tervünk sikeres befejezése honvédségünköt is fokozott takarékoságot és szigorú tervszerűséget követel.

A szocialista gazdaság minden szektorában — s így honvédségünkben is — fokozatosan át kell térni a természetbeni ellátásra. Mindaddig azonban, amíg ez nem lehetséges, meg kell tartanunk a pénzzel való ellátást, tehát a pénzgazdálkodást is. Éppen ezért, újrendszerű pénzügyi szolgálatunk megköveteli, hogy *a honvédség valamennyi anyaggal és pénzzel gazdálkodó szerve* — a csapatoktól a legfelsőbb parancsnokságokig egyformán — a valóságos szükségletüknek megfelelően *negyedévenként „Pénzügyi terv”-et* szerkesszen.

A pénzügyi terv az érdekelt alakulat személyi és dologi (anyagi) szükségleteit kell, hogy tartalmazza, a fegyvernemi és hadtáp szolgálatok ágazatainak megfelelő csoportosításában.

A pénzügyi tervekben, időrendi sorrendben (havonkénti részletezéssel) a csapat (egyreszintű szolgálati ág vezető) által *előre látható, konkrétan megjelölhető* szükségleteket kell felvenni. *Előre nem látott kiadásokra összegeket beállítani szigorúan tilos.*

Minden szolgálati ág vezető a saját szolgálatára vonatkozó pénzügyi tervét maga kell, hogy megszerkessze. A szolgálati ágak vezetői által megszerkesztett pénzügyi terveket pedig, — mint az alakulat pénzügyi tervét, — a pénzügyi szolgálat vezetője fogja egybe és terjeszti fel az alakulat parancsnokával való részletes felülvizsgálat után, illetékes I. fokú pénzügyi hatóságához.

A jövőben pénzigényléseket szerkeszteni nem kell. A pénzellátás alapjául 1950. november 1-től kezdődően az alakulatok által megszerkesztett, az illetékes I. fokú pénzügyi hatóságok által kiegészített és a Pénzügyi Csoportfőnök által jóváhagyott pénzügyi tervek szolgálnak.

Az alakulatok a jövőben tehát csak arra és olyan mérvben kapnak pénzt, amit a pénzügyi tervükbe beállítottak. Ezért szükséges, hogy az egyes fegyvernemi és hadtápszolgálatok ágazatvezetői a pénzügyi tervek megszerkesztésénél a legnagyobb körültekintéssel járjanak el. A pénzügyi tervek helytelen, felületes megszerkesztéséből eredő károkért az illető szolgálati ág vezetők, az alakulatok parancsnokaival egyetemlegesen, anyagiilag is felelősek.

1951. január 1-ével (kísérletképpen 1950. november 1-ével) felszámoljuk a hiteligazdálkodást és egyidejűleg a szocialista pénzgazdálkodásnak sokkal jobban megfelelő *normagazdálkodásra* térünk át.

A normagazdálkodás lényege, hogy a honvédségben előforduló mindennemű szükségletre — a szükséglet természetének megfelelően — anyagi és pénzügyi normákat állapítunk meg.

A normák kiszámításának alapja:

egy bizonyos egységnek, (személynek, fegyvernek, stb.);
egy meghatározott időre;

meghatározott feladat ellátásához (előállításához, karbantartásához, stb.) szükséges, — a gyakorlatban kialakult — anyaghiányad, illetve ennek megfelelő pénzmennyiség.

A fenti számítással megállapított, a napokban kiadásra kerülő *pénzügyi alapnormák* és az alakulatok mindenkör meglévő létszáma, illetve anyagkészlete alapján az egyes szolgálati ág vezetők, (anyaggal gazdálkodó osztályok) most már könnyű szerrel megállapíthatják szükségleteiket, illetve megszerkeszthetik pénzügyi terveiket.

Tudatában vagyunk annak, hogy a most megállapított pénzügyi alapnormák sok helyen még nem tökéletesek, alig hogy megközelítik a valóságot, de azt is tudjuk, hogy a normagazdálkodásra való áttérés felé ezzel is nagy lépést teszünk előre.

A pénzügyi alapszabályok helyes, a valóságos helyzetnek megfelelő megállapításához elsősorban a végrehajtó szolgálatban működő bajtársak segítségére számítnak. Minden bajtárs érezze át, hogy a dolgozó nép nehéz munkájával biztosított fillérekről van itt szó. Meg kell néznünk tehát, hogy minden fillért mire költünk. A kiadásra kerülő pénzügyi alapszabályok — általában — a felszámítás, illetve a felhasználás legfelsőbb határát (plafont) jelentik. A felhasználás mérvét semmi esetre sem a felszámítható norma kiszabata, hanem a mindenkori *szükséglet* szabja meg. A megállapított normát túllépni — bűnvádi és anyagi felelősségre vonás terhe mellett — szigorúan tilos.

A bajtársak szocialista hazaszeretetére és öntudatára számítva elvárjuk, hogy mindenki a maga munkaterületén kísérletet tegyen arra, hogy a megállapított pénzügyi alapszabályok, vagy kevés-e és az erre vonatkozó rendelkezésekben foglaltak szerint tegyen javaslatot az alapszabályok csökkentésére, vagy indokolt esetben annak felemelésére.

A korszerűsített pénzügyi szolgálatra való áttéréssel megváltozott pénzforgalmunk nyilvántartása (könyvelése) is.

A számadótestek a jövőben, a *negyedévenként* felterjesztett pénzügyi tervek alapján *havonta* rendelkezésre bocsátott pénzt, mint a számadótest „pénzvagyont”, függetlenül attól hogy a pénzt készpénzben, vagy csekkszámán kezelik, összevontan „Pénzforgalmi napló”-ban tartják nyilván, illetve számolják el.

Az újrendszerű Pénzforgalmi napló vezetésének lényege, hogy minden kiadás — a kifizetés teljesítésével egyidejűleg — azon a címen (alrovaton) legyen elkönyveelve, amelyen címen a felhasznált összeg a költségvetésben biztosítva lett. Ez a könyvelési rendszer áttekinthetőbbé teszi a számadótest pénzfelhasználását és megkönnyíti a költségvetés végrehajtásának ellenőrzését is.

Pénzügyi szolgálatunk korszerűsítését jelenti az elavult 1887. évi XXXV. tv-en alapuló káreljárás megszüntetése, illetve az új, szocialista gazdálkodásnak sokkal inkább megfelelő, a Néphadsereg érdekeit védő kártérítési eljárás megalkotása is.

Az új kártérítési eljárás hatálya — a régi rendszertől eltérően — a katonai személyeken kívül a honvédségnél alkalmazásban álló polgári munkavállalókra is kiterjed. A kártérítési eljárás lényege: a régi hosszadalmas, tekervényes eljárások nélkül, minél gyorsabban megtéríteni a honvédségnek okozott kárt. Eppen ezért a „Kártérítésben marasztaló határozat”-ot az alulnál, tehát ott kell meghozni, ahol a kár keletkezett.

Az új eljárás szerint a „Kártérítésben marasztaló határo-

zat" elleni fellebbezési határidőt — az eljárás meggyorsítása érdekében — 30 napról 15 napra csökkentettük és megszüntettük a multból jólismert, a kapitalisták kapzsiságára jellemző 15 százalékos úgynevezett „kezelési költség”-et.

Az új eljárás egyharmadára csökkenti a kártérítési eljárással kapcsolatos adminisztrációt, s ezáltal lényegesen meggyorsítja a honvédségnek okozott károk megtérítését.

Az augusztus 1-én, 10.000/Pü. Csf. 1. — 1950. szám alatt kiadott új illetményrendelet honvédségünkön belül megszüntette azokat a tudatosan csinált ellentéteket és aránytalanságokat, melyek aláásták hadseregünk fegyelmét és sokszor hangulatkelésre is alkalmasak voltak.

Uj illetményrendeletünk szelleme biztosítja, hogy mindenki munkájának és vállalt felelősségének megfelelő díjazásban részesüljön. Az illetményrendezés valamennyiünk számára anyagi gondoktól mentes megélhetést biztosít.

A dolgozó nép filléreivel gazdálkodó, a nép érdekeit védő pénzügyi szolgálat fokozott felelősséget és becsületességet követel a pénzügyi szolgálat minden tisztjétől és tiszthelyettesétől. A pénzügyi szolgálatnak a hadtápszolgálatból való kiválása nem jelenti azt, hogy a pénzügyi szolgálat öncél. Sőt ellenkezőleg. Az új rendszerű pénzügyi szolgálatban fokozottabban együtt kell működnie a fegyvernemi és hadtápszolgálatnak a pénzügyi szolgálattal. Hogy ez mennyire így van, bizonyítják az elmúlt hetekben lezajlott gyakorlatok. Ahol nem volt meg a kellő összhang a fegyvernemi, az anyagi és pénzügyi szolgálat között, ott egymás után jelentkeztek a különböző nehézségek a szolgálat minden területén. Ennek az összhangnak a megteremtése, ápolása és a közös munka megszervezése, első sorban az alakulatok parancsnokainak, törzsparancsnokainak, hadtápparancsnokainak és pénzügyi szolgálat vezetőinek feladata. A pénzügyi szolgálat ma már — munkánk eredményeként — nem egy lenézett, hanem egy megbecsült szolgálati ág lett.

Megbecsülésünk alapja: politikai és szakmai tudásunk állandó fokozása és tökéletesítése. Ezért minden pénzügyi szolgálatban működő bajtársnak kötelessége a már megjelent és ezután megjelenő pénzügyi szabályrendeletek és szabályzatok gondos és alapos áttanulmányozása és elsajátítása.

Tudjuk, hogy szolgálatunk ellátásában lesznek kisebb nagyobb hibák, felmerülhetnek olyan kérdések, melyeket pillanatnyilag nem tudunk helyesen megoldani, de ezek a nehézségek fejlődésünk nehézségei lesznek csak, melyeken segíteni tudunk.

Ezért jó, ha minden pénzügyi szolgálatban működő bajtárs — de a fegyvernemi és az anyagi szolgálat többi ágazataiban működő bajtársak is — időrendi sorrendben feljegyzik a szolgálatuk ellátásával kapcsolatban felmerülő, pénzügyi vonatkozású problémákat, hogy azokat vagy oktató szemlére a helyszínre kiszálló instruktorokkal, vagy az időnként megtartandó kiképzéseken megvitathassák és megoldják.

Szolgálatunk ellátásában döntő fontosságú, hogy a kiadott rendeletekben és szabályzatokban elrendeltek a legmesszebbmenően betartsuk és másokkal is betartassuk.

Tűrhetetlen állapot az, hogy annak ellenére, hogy tudjuk, hogy kinek mit és hogyan kellene megcsinálni, szolgálatunkat lényegtelen mellékkörülményekre, stb.-re való hivatkozással mégis sokan szabálytalanul, a rendeletek szellemétől eltérően látják el.

Néphadseregünk — s így a pénzügyi szolgálat is — öntudatos, szocialista hazaszeretettel átítatott, vasfegyelemmel rendelkező személyekre épül fel, akik számára a szabályzatokban és rendeletekben elrendeltek áthághatatlan törvényt kell, hogy jelentenek.

Pénzügyi szolgálatunk területén a romokat eltakarítottuk, leraktuk fejlődésünk alapjait, a fontosabb elvi jelentőségű kérdéseket sorrendben már megoldottuk. Ez azonban korántsem jelenti azt, hogy nincsenek újabb és újabb feladataink.

Még ebben az évben, gyakorlatilag is ki kell próbálni újrendszerű pénzügyi szolgálatunk működését, hogy ennek alapján megszerkeszthessünk egy felépítésében és tartalmában teljesen új, a pénzügyi szolgálat minden ágazatát felölelő pénzügyi szabályzatot.

A most megállapított pénzügyi alapnormák és a gyakorlatban szerzett tapasztalatok alapján meg kell állapítanunk a honvédség összes pénzügyi normáit, fel kell bontanunk és el kell osztanunk az 1951. évi költségvetést, hogy 1951. január 1-ével zökkenőmentesen rátérhessünk a normagazdálkodásra.

Soronként feladataink elvégzéséhez szilárd akaratra, lelkesedésre, továbbá politikai és szakmai fejlődésre van szükségünk.

Feladataink megoldásában döntően ki kell vegyék részüket a pénzügyi szolgálat tengelyét képező I. fokú pénzügyi hatóságok.

A folyamatos és rendszeres ellenőrzésekkel a pénzügyi szolgálatot végérvényesen meg kell tisztítanunk ellenségeinktől, a korrupt, zavarosban halászó elemektől.

Bajtársak! Minden erőnket összpontosítva kövessünk el mindent vázolt feladataink sikeres végrehajtása érdekében, hogy az év végén — ígéretünkhöz híven — jelenthessük a Miniszter Bajtársnak, hogy: a parancsot végrehajtottuk.